

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationum// Roberti Bel-//larmini Politiani,// Societatis
Iesv// De Controversiis// Christianae Fidei, Adver-//sus
huius temporis Haereticos,// Tomus ...**

De Sacramento Evcharistiæ - Sex Libris Explicata

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1589]

VD16 B 1603

XVIII. Probatur sacrificium ex Liturgiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54113)

Pontifex constituitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, & sacrificia. Et cap. 8. Omnis Pontifex ad offerendum ministrera & hostias constituitur. Et inde probat idem Apostolus Christum non esse sacerdotem, si nihil habeat quod offerat. Quis ergo credat, doctissimos Patres nomen sacerdotis tribuisse iis, qui solum docent populos, & iis Sacramenta ministrant; sed Deo nullum offerunt sacrificium? P R A E T E R E A docere, & Sacramenta ministrare, non solum conuenit Episcopis, & Presbyteris, sed etiam Diaconis, & tamen Diaconi à veteribus non dicuntur sacerdotes; vt patet ex Augustino loco citato lib. 20. de ciuitate Dei, cap. 10. vbi dicit Episcopos, & Presbyteros propriè sacerdotes nominari; & ex Concilio IV. Carthaginensi can. 4. vbi aperte dicitur, Diaconos non ad sacerdotium, sed ad ministerium ordinari.

D I C E S, Diaconi non poterant omnia Sacramenta ministrare, & idè fortasse non dicebantur sacerdotes. At nec Presbyteri omnia Sacramenta ministrare poterant, vt patet de Sacramento Ordinis, & Confirmationis, & tamen sacerdotes dicebantur. Illa igitur sola vera causa est, quam reddit Concilium Nicænum can. 14. quia videlicet Diaconi non habent potestatem sacrificia offerendi, sed solum in sacrificio sacerdotibus ministrandi.

CAPVT XVIII.

Probatnr sacrificium ex Liturgiis.

V A R T V M caput sumitur ex ritu celebrandi. Nam in primis ex omnibus antiquis Liturgiis, quæ exstant, Iacobi, Clementis, Basilij, Chryostomi, & ex lib. 5. & 6. de Sacramentis Ambrosij, & ex Catechisi quarta & quinta mystagogica Cyrilli Hierosolymitani, qui magnam partem Liturgiæ exponunt; clarissimè patet, veteres Patres eo ritu celebrasse mysterium Eucharistiæ, vt nihil dubitauerint, eam esse verissimum sacrificium: plena sunt enim nomina oblationis, sacrificij, victimæ, signorum, benedictionum, eleuationum, aliorumque eiusmodi rituum. Quare Lutherus (vt supra notauimus) in libro de formula Missæ, totum Canonem abstulit, quod non putaret eo incolumi existente, posse defendi, Missam non esse sacrificium. Canon autem verbis non multum mutatis, totus

Xxx 4 fermè

fermè inuenitur in Liturgiis, & in libris Ambrosij, & Cyrilli
iam citatis: illa certè inueniuntur omnia, quæ Lutherum ob-
fendebant, nimirum nomina oblationis, & sacrificij.

Caluinus libro 4. Institutionum, cap. 18. §. 11. excusari non
non posse veteres, quin in actionis modo peccauerint: *Imo
te sunt enim, inquit, proptus Iudaicum sacrificandi morem
quàm aut ordinauerat Christus, aut Euangely ratio sentit.*
SCILICET melius nouit Caluinus, qui heri natus est, quàm
ordinauerit Christus, quàm Iacobus frater Domini, qui Co-
na Domini cum ipso Christo interfuit, aut Clemens, qui
Apostolo Petro didicit, aut Basilius, Cyrillus, Ambrosius,
Chryostomus, qui mille, & ducentis annis Caluinum pre-
cesserunt.

CAPVT XIX.

*Idem probatur ex iis, pro quibus sacrificium Mis-
sæ offertur.*

VLTIMUM caput, vnde Patrum sententiam alio-
perspicuè cognoscimus, vt nullus pateat ad con-
riis exitus, nisi Patres omninò reiciant, sententiam
ex iis, pro quibus sacrificium veteres offerre solent.
Nam si Eucharistia nihil esset aliud, nisi Sacramentum, quod
non prodesset nisi sumentibus, & manducantibus, quemadmodum
Baptismus non aliis prodest, quàm iis, qui baptizantur. Quod
quidem aduersarij non negant: immò Philippus, Caluinus,
Kemnitius, & alij totam controuersiam inter nos, & ipsos
se dicunt, An Eucharistia non solum debeat distribui mandu-
cantibus, sed etiam offerri pro salute aliorum, tum uiuorum
tum mortuorum: id enim posterius ad verissimum sacrificium
cristianum pertinere non dubitant.

Iam verò Patres non solum in Liturgiis citatis, offerre
Eucharistiam pro peccatis uiuorum, & defunctorum, pro
ce, pro incolumitate, pro omnibus denique necessitatibus
tum spiritualibus, tum temporalibus: sed etiam in aliis locis
passim docent, id fieri debere; quæ testimonia infra fu-
adducenda erunt, cum ad eam quæstionem venerimus, si
hoc sacrificium propriè propitiatorium. Interim autem vnus, aut
ter ex Patribus sufficient.